

dia en la notícia preliminar el caràcter i els autors d'aquestes poesies, els diversos temes, la relació del drama medieval amb les cançons nadalenques, l'estil i el llenguatge d'aquestes i llur valor literària, i les formes mètriques que presenten. En apèndix són donades vuit cançons més, que no reuneixen les condicions d'ésser nadalenques, ni catalanes, ni anteriors a la meitat del segle XVI.

El *Recort* de Gabriel Turell — refosa, de poca valor literària, de la *Crònica* de Tomich —, és publicat per Enric Bagué, amb revisió de Joan Ainaud (vol. LXVII; 1950; 232 pàgs.), segons el ms. 2 de la Biblioteca de Catalunya. L'editor destria en la notícia preliminar la part original d'En Turell i la part d'En Tomich que hi ha en aquesta crònica i l'estil en què és escrita. En apèndix dóna la descripció d'un altre manuscrit (el 302 de la Biblioteca de Catalunya) que conté el *Recort* i que, bé que defectuós, té l'avantatge damunt del pres com a base de l'edició, de no haver estat manipulat ni interpolat pel transcriptor.

Les quinze composicions originals conservades d'Andreu Febrer són editades, seguint l'únic manuscrit que les conté (el núm. 7 de la Biblioteca de Catalunya), sota el títol de *Poesies*, per Martí de Riquer, amb revisió de Jordi Rubió (vol. LXVIII; 1951; 172 pàgs.). Contra el que s'havia cregut fins ara, En Febrer no és valencià sinó vigatà i es troba documentat des de l'any 1398. L'editor estudia les característiques de la seva poesia i les diverses influències — provençal, francesa, italiana — que han estat exercides damunt d'ell. En quatre apèndixs són donats extractes dels documents que es refereixen al poeta i examinades les dames cantades per ell, la llengua de les seves poesies i la mètrica usada.

En felicitar cordialment l'Editorial Barcino per la magnífica tasca duta a terme, aquests darrers anys, amb la publicació d'«Els Nostres Clàssics», fem vots perquè el bell ritme de publicació amb què ha estat represa aquesta col·lecció d'obres completes dels escriptors medievals de llengua catalana pugui ésser mantingut i fins i tot accelerat, i perquè cap contingència de qualsevol ordre que sigui no hagi de justificar en cap altra ocasió la seva interrupció. — R. ARAMON I SERRA.

Projecte de publicació de les obres espirituals d'Arnau de Vilanova. — L'Institut d'Estudis Catalans, per iniciativa de la seva Secció de Ciències, aprovà, el desembre de 1947, un pla general de publicacions i recerques referents a Arnau de Vilanova, i designà una Comissió, constituïda pel P. Miquel Batllori i Pere Bohigas, J. Carreras i Artau, Jordi Rubió, Ferran Soldevila i el qui signa aquestes ratlles, a la qual confiava l'execució del dit pla. Aquesta Comissió s'ha reunit diverses vegades i els treballs preparatoris de l'edició han fet sota la seva direcció notables progressos. El pla inicial preveia la publicació immediata de les obres espirituals d'Arnau, inèdites en llur majoria i d'una gran importància internacional a causa de la difusió que tingueren durant l'Edat Mitjana a través de tot Europa. També recomanava la preparació d'una edició crítica de les seves obres científiques i mèdiques, publicades en gran part durant el segle XVI,¹ així com la del diplomatarí del

I. L'edició dels escrits mèdics d'Arnau indubtablement no ofereix el mateix interès que els espirituals i llur preparació és més complicada a causa de l'extraordinària abundor de manuscrits i impresos. Amb la futura edició d'aquestes obres, per a la preparació de la qual cal iniciar ja els treballs bibliogràfics i que no es podrà dur a cap sense una ampla col·laboració internacional, esperem que s'aclariran del tot els problemes que Arnau de Vilanova presenta com a metge i la seva significació dins la història de la Medicina.

gran metge² i l'elaboració de treballs bibliogràfics i de monografies històriques. Alguns membres de la Comissió han anat preparant un clima d'arnaldisme amb la publicació, per via d'assaig, d'estudis i d'algunes peces menors del corpus arnaldià; altres estudiosos, amb treballs recents, han contribuït també a la formació d'aquest clima. Recordem l'edició de les obres catalanes, dins la col·lecció «Els Nostres Clàssics», pel P. M. Batllori, aprofitant els materials recollits per Alòs-Moner, amb pròleg de J. Carreras i Artau i revisió de R. Aramon i Serra (Barcelona, Editorial Barcino, 1947); *La patria y la familia de Arnau de Vilanova*, per J. Carreras i Artau i M. Batllori («Analecta Sacra Tarraconensia», XX (1947), 5-75); *La documentación de Marsella sobre Arnau de Vilanova y Juan Blasi* («An. Sacr. Tarr.», XXI (1948), 75-119), *Les versions italianes medievals d'obres religioses de mestre Arnau de Vilanova* («Archivio Italiano per la Storia della Pietà», I (1949), 395-462), «*Ço que ara s'és descobert en la província de Toscana*» («Estudis Romànics», II (1949-50), 165-170), *Arnau de Vilanova antiscolastique d'après les textes catalans et italiens* («Acta Congressus Scholastici Internationalis» (Roma 1950), 567-581) i *Arnau de Vilanova en Italie (1267?-1276?)* («An. Sacr. Tarr.», XXIII (1950), 83-101), del P. M. Batllori; *Arnau de Vilanova i un episodi de la controvèrsia amb els jueus* (discurs llegit a la Festa anual de l'Institut d'Estudis Catalans el 1945), *Arnaldo de Vilanova, apologista antijudaico* («Sefarad», VII (1947), 49-61), *Del epistolario espiritual de Arnaldo de Vilanova* («Estudios Franciscanos», XLIX (1948), 79-94, 391-406), *La «Allocutio super tetragrammaton» de Arnaldo de Vilanova* («Sefarad», IX (1949), 75-105), *L'epistolari d'Arnau de Vilanova* («Memòries de la Secció Històrico-Arqueològica» de l'I.E.C., X), *La polémica gerundense sobre el Anticristo entre Arnau de Vilanova y los dominicos* («Anales del Instituto de Estudios Gerundenses», V (1950), 1-58), de J. Carreras i Artau³. Trobant-se relativament avançada la part del pla concernent als estudis espirituals, en fou comunicat el projecte d'edició a la Unió Acadèmica Internacional durant la seva XXIV^a Sessió, tinguda a Brusselles el mes de juny de 1950; en el curs de la XXV^a Sessió, tinguda a Londres el juny de l'any següent, hom acordà la incorporació al Corpus Philosophorum Medii Aevi d'aquestes obres arnaldianes, les quals així seran publicades, al costat del Corpus Platonicum, del Corpus Aristotelicum i dels Comentaris d'Averroes, sota el patronatge de la Unió Acadèmica Internacional. L'edició de les obres espirituals d'Arnau de Vilanova comprendrà, en tres volums,⁴ el Comentari a l'Apocalipsi, els quaranta-un escrits continguts en el ms. vat. lat. 3824 (per ordre cronològic), els altres escrits espirituals llatins i els textos catalans, italians i grecs. A continuació donem un pla més detallat de tot aquest projecte, tal com el presentàrem a la sessió de Londres de la Unió Acadèmica Internacional:

A) Expositio super Apocalipsi.

2. Per a la publicació d'aquest diplomatarí, menys avançat en la seva preparació que els escrits espirituals, hom haurà de partir dels materials aplegats pel gran arnaldista R. d'Alòs-Moner, que caldrà completar incorporant-los els resultats de les recerques del P. Batllori a Marsella i Montpeller i a base de noves investigacions a alguns arxius de València i de Madrid. No tots els documents arnaldians, però, formaran part del diplomatarí, sinó només els que facin referència a Arnau; els documents originals d'ell seran inclosos a l'edició de les seves obres.

3. Anotem, també, els treballs de René Verrier, Anneliese Maier, M. de Riquer, Juan Antonio Paniagua, Franz Pelster, Raul Manselli, etc. (veg., per a la major part d'ells, «Estudis Romànics», I (1947-48), 251-254, 299-302; II (1949-50), 297-301; III (en premsa)).

4. El primer d'aquests volums donarà les obres escrites fins a l'any 1300; el segon, les obres escrites des del 1301 fins a l'agost de 1305; el tercer, les obres posteriors.